

Būsimas teisingas Dievo valdymas

Žiūrėkite, ateina teisusis karalius! Jam valdys sąžiningi kunigaikščiai.

Izaijo 32:1

2025 m. sausio 20 d. ant Kapitolijaus pastato laiptų Vašingtone įvyks keturiasdešimt septintojo Jungtinių Valstijų prezidento inauguracija. Tuo metu Donaldas Trumpas taps išrinktu galingiausios ir įtakingiausios, daugelio nuomone, valstybės Žemėje vadovu. Tai bus jo antroji prezidento kadencija, nes 2016 m. jis buvo išrinktas, o 2020 m. pralaimėjo dabartiniam prezidentui Joe Bidenui. Taigi išrinktasis prezidentas D. Trumpas taps tik antruoju Jungtinių Valstijų prezidentu, laimėjusiu dvi kadencijas ne iš eilės, o tarp jų pralaimėjusiu. Kitas toks atvejis buvo prezidentas Groveris Klivlandas XIX a. pabaigoje.

Neįprastas rinkimų ciklas

Neseniai pasibaigęs rinkimų ciklas buvo, švelniai tariant, labai neįprastas aplinkybių ir įvykių požiūriu. Pirmiausia iškilo klausimas, ar buvęs prezidentas D. Trumpas, skaudžiai pralaimėjęs 2020 m., vėl

kandidatuos. Į šį klausimą buvo atsakyta gana anksti, kai jis paskelbė kandidatuosiantis antrai kadencijai 2022 m. lapkričio mėn. Po penkių mėnesių, 2023 m. balandį, prezidentas J. Bidenas paskelbė, kad kandidatuos antrai kadencijai. Tai sudarė prielaidas abiem kandidatams pradėti kampaniją dėl antrosios kadencijos Baltuosiuose rūmuose.

Likusią 2023 m. dalį ir 2024 m. pradėję savo kampanijas, J. Bidenas ir D. Trumpas natūraliai pradėjo įprastą politinę retoriką, kuri tapo įprasta kandidatų, siekiančių užimti postus, atžvilgiu. Kiekvienas iš jų propagavo savo atitinkamus pasiekimus, pasiektus einant pareigas, ir griežtai kritikavo kitą. Abu taip pat ne kartą perspėjo rinkėjus nebalsuoti už kitą kandidatą, nes tai, anot jų, neabejotinai atneš siaubingų pasekmių šaliai ir pasauliui.

Antrasis neįprastas kampanijos įvykis, kuris palaipsniui išsivystė, susijęs su prezidento J. Bideno amžiumi ir proto aštrumu. Kampanijai artėjant prie 2024 m. vasaros, daugelis ėmė manyti, kad artėjantis jo amžius (tuo metu jam buvo 81 metai, o dabar - 82 metai) kelia susirūpinimą, atsižvelgiant į tai, kad ne kartą jis netyčia susipainiojo kalbėdamas spaudai ar visuomenei. Tai dar labiau paaštrėjo, kai birželio 27 d. J. Bidenas ir D. Trumpas surengė pirmuosius kampanijos debatus per televiziją, kurie, kaip paaiškėjo, buvo vieninteliai. Po jų beveik visi

2025 m. sausio mėn.

abiejų partijų politikos žinovai pripažino, kad prezidento J. Bideno pasirodymas debatuose buvo labai silpnas.

Tada, 2024 m. liepos 21 d., praėjus mažiau nei mėnesiui po debatų, J. Bidenas paskelbė, kad baigia kandidatuoti antrai prezidento kadencijai, ir paskelbė, kad vietoj savęs remia viceprezidentę Kamalą Harris. Viceprezidentė K. Harris oficialiai užsitikrino Demokratų partijos nominaciją vos po penkiolikos dienų, rugpjūčio 5 d., virtualiu, o ne asmeniniu, vardiniu delegatų, kurie prieš tai buvo įsipareigoję prezidentui J. Bidenui, balsavimu.

Trečiasis neįprastų aplinkybių rinkinys susijęs su buvusiu Prezidentu D. Trumpu, kai du kartus, pirmą kartą liepos mėn., o antrą kartą rugsėjo mėn., buvo bandyta jį nužudyti, o pirmojo bandymo metu buvo nežymiai sužalota jo dešinioji ausis. Antrasis pasikėsinimas į jo gyvybę buvo sužlugdytas įtariamajam nespėjus įgyvendinti savo ketinimų. Atrodė, kad abu šie pasikėsinimai sutvirtino D. Trumpo palaikymo bazę, o tuo pat metu Harriso kandidatūra taip pat įgijo tvirtą palaikymą po prezidento J. Bideno pasitraukimo.

Prasidėjus paskutiniams dviem prezidento rinkimų kampanijos mėnesiams, dauguma priešrinkiminių apklausų rodė labai įtemptą varžybų eigą. Rugsėjo

10 d. įvyko pirmieji ir vieninteliai per kampaniją viceprezidento D. Harriso ir buvusio prezidento D. Trumpo debatai. Reaguodami į jos pasirodymą debatuose, Harris apklausų rezultatai pakilo keliais punktais. Tačiau laikui bėgant apklausos vėl tapo vis labiau įtemptos, o kai kurios apklausos rodė, kad Trumpas šiek tiek pirmauja artėjant lapkričio mėnesiui.

Pagaliau rinkimai

Lapkričio 5 d. įvyko ilgai laukti rinkimai. Daugiau nei 150 milijonų žmonių Jungtinėse Valstijose atėjo prie balsadėžių, kad išrinktų kitą prezidentą. Užsidarius rinkimų apylinkėms, netrukus iš valstijų, pradedant nuo rytų ir baigiant vakarais, pradėjo plaukti rezultatai. Rinkimų naktį tapo akivaizdu, kad buvusiam prezidentui D. Trumpui sekėsi daug geriau, nei prognozavo daugelis apklausų. Ši tendencija išsilaikė, ir jau kitą rytą dauguma naujienų portalų paskelbė jį nugalėtoju, naujuoju išrinktuoju prezidentu.

Per kelias ateinančias dienas, suskaičiavus likusius balsus, paaiškėjo, kad Donaldas Trumpas laimėjo 31 iš 50 valstijų ir surinko 312 Rinkikų kolegijos balsų, o Kamala Harris laimėjo 19 valstijų ir 226 rinkikų balsus. Paskutiniaisiais duomenimis, D. Trumpas taip pat laimėjo populiariuosius balsus, surinkęs kiek mažiau nei 2,5 mln. balsų, ir tapo pirmuoju

respublikonų kandidatų, gavusių daugiau nei 76 mln. balsų.

Kas laukia ateityje?

Tada klausiamo: Kas laukia per ateinančius ketverius metus? Ar naujasis prezidentas sugebės įvykdyti savo rinkimų kampanijos pažadus? Ar Kongresas, kurį bent dvejus ateinančius metus taip pat kontroliuos Respublikonų partija, sugebės ir norės priimti teisės aktus, atitinkančius prezidento D. Trumpo darbotvarkę? Tai, žinoma, šiuo metu neatsakyti klausimai. Tačiau, jei praeities istorija yra koks nors rodiklis, dauguma bet kurios partijos kandidatų, tapusių prezidentais, duotų pažadų lieka nuošalyje arba susilpninami partinės politikos.

Tačiau Kristaus sekėjas turi žvelgti į Šventąjį Raštą, kuriame yra daug pranašysčių, nurodančių, kad laikas, kuriuo gyvename, yra neramumų ir sunkumų laikotarpis - "neramumų metas, didesnis nei bet kuris kitas nuo tada, kai atsirado tautos". (Danieliaus 12:1; Mato 24:21). Dėl šios priežasties krikščionys pirmiausia turėtų susitelkti ne į tai, "kas" yra valdžioje, ir ne į tai, ar mes asmeniškai pritariame, ar nepritariame vienai ar kitai jų vykdomai politikai. Verčiau turėtume atsižvelgti į tai, kad Dievas valdo visus žemės reikalus, kad įgyvendintų savo ilgalaikį

planą ir tikslą žmonijai, nepriklausomai nuo to, kas tam tikru metu yra tautų lyderiai.

Koks yra Dievo planas? Paprasčiau tariant, tai išgelbėti visų tautų žmones, buvusius ir esamus, tiek mirusius, tiek gyvuosius, iš nuodėmės ir mirties būklės, kuri kamuoja žmoniją nuo tada, kai mūsų pirmieji tėvai puolė į nuodėmę. Mūsų mylinčio Dievo troškimas yra tas, "kuris nori, kad visi būtų išgelbėti ir suprastų tiesą". (1 Timotiejui 2, 4). Raštai aiškiai nurodo, kad tai įvyks ne per bet kokį vyrų ar moterų valdymą, bet per teisingą ne kieno kito, o Jo Sūnaus, mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, valdymą.

Biblinė naujoji administracija

Mūsų, Biblijos tyrinėtojų, pagrindinis interesas turėtų būti sutelktas į Dievo žodyje pažadėtą naująjį valdymą. Jai taip pat reikia "rinkimų", tiksliau, atrankos proceso. Ši atranka prasidėjo nuo Jėzaus, Mesijo. Pranašas Izaijas nurodo į Jį sakydamas: "Pažvelkite į mano tarną, kurį aš stiprinu. Jis yra mano išrinktasis, kuris man patinka. Aš uždėjau ant jo savo Dvasią. Jis atneš tautoms teisingumą". (Iz 42, 1). Dievo "išrinktųjų" klasei taip pat priklauso ištikimi Jėzaus sekėjai nuo Sekminių dienos. Apaštalas Petras apie juos kalbėjo sakydamas: "Dirbkite, kad įrodytumėte, jog tikrai esate tarp tų, kuriuos Dievas

pašaukė ir išsirinko. Darykite tai, ir niekada neatsitrauksite". 2 Pt 1, 10.

Naujajame Testamente randame nuorodų į šį išrinkimą, pvz: "Kadangi Dievas išsirinko jus šventa tauta, kurią myli, turite apsigilinti gailestingumu, gerumu, nuolankumu, švelnumu ir kantrybe" ir "Kas drįsta kaltinti mus, kuriuos Dievas išsirinko savais?". (Kol 3, 12; Rom 8, 33). Šiuos asmenis Dievas išsirenka "dangiškojo pašaukimo dalininkais" ir jie yra "išrinktieji pagal Dievo Tėvo išankstinį žinojimą". (Hebrajams 3, 1; 1 Petro 1, 2). Būtent Dievas užbaigs išrinkimo procesą, kai per Jėzų "atsiųs savo angelus ir surinks savo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo žemės pakraščių iki dangaus pakraščių". Morkaus 13:27

Taip bus užbaigtas Dievo išrinkimo darbas. Naujosios administracijos darbas, kuris yra visų žemės šeimų palaiminimas, apibūdinamas kaip įvyksiantis tada, kai Kristus, "Teisybės saulė, pakils su išgydymu savo sparnuose". (Malachijo 4, 2). Ji atneš džiaugsmą, taiką ir amžinąjį gyvenimą visiems, trokštantiesiems paklusniai gyventi atkurtoje, tobuloje Žemėje. Visa tai bus įgyvendinta per šią naująją administraciją ir atlikta remiantis nuostabiais Dievo charakterio bruožais - meile, gailestingumu, teisingumu, išmintimi ir galia - žmonių giminės labui.

Administravimo reikšmė

Žodžio administracija apibrėžimas žodyne yra toks: "administravimo veiksmas arba procesas; vykdomųjų pareigų vykdymas; viešųjų reikalų tvarkymas; administruojančių asmenų grupė". Veiksmažodžio forma administruoti apibrėžiama taip: "tvarkyti arba prižiūrėti; skirti arba dalyti; tarnauti; valdyti arba vykdyti". Visiškai atsidavę Kristaus sekėjai mokosi tai daryti dabartinio krikščioniškojo kelio metu.

Šis naujas valdymas reikalauja, kad tie, kurie siekia būti "išrinktaisiais", dabartiniame gyvenime būtų tinkamai parengti darbui ateityje. Tai neturi būti "nekopijuok šio pasaulio elgsenos ir papročių", bet apibūdinama kaip "leisk Dievui tave paversti nauju žmogumi, pakeisdamas savo mąstymą". jų proto, kad jie "išmokyti pažinti Dievo valią tau, kuri yra gera, maloni ir tobula". Romiečiams 12, 2.

Būdami krikščionys, turime visa širdimi mylėti Dangiškąjį Tėvą, todėl mus domina biblinis administracijos ir administratorių apibrėžimas. Žodis administracija Naujajame Testamente sutinkamas du kartus ir yra išverstas iš graikiško žodžio diakonia, kuris reiškia tarnystę arba tarnystę. (1 Kor 12, 5; 2 Kor 9, 12). Veiksmažodžio forma administruoti, randama 2 Kor 8, 19 ir 20, yra iš graikiško žodžio "diakoneo", kuris reiškia tarnauti arba tarnauti. Iš šio

graikiško žodžio kilęs angliškas žodis deacon, susijęs su tuo, kuris tarnauja arba tarnauja. Šį žodį vartojo ir Jėzus, duodamas pamoką apie tarnavimą savo mokiniams, sakydamas: "Žmogaus Sūnus atėjo ne tam, kad jam tarnautų, bet kad tarnautų kitiems". Mk 10, 45.

Daug administracijų

1 Korintiečiams 12:5 apaštalas Paulius sako: "Yra įvairių tarnystės rūšių, bet tarnaujame tam pačiam Viešpačiui." Iš tiesų yra įvairių krikščioniškos tarnystės rūšių, tačiau visoms joms vadovauja Dievas. Paulius čia užsimena, kad kiekvienas atsidavęs krikščionis turi ką pasiūlyti, turi talentą, kurį gali atiduoti Viešpačiui ir panaudoti Jo tarnystėje. Kai duodame save, tai darome tam, kad tvirtintume vieni kitus Kristaus kūne. (Judo 1, 20; 1 Korintiečiams 12, 12. 25. 27). Tai darydami mes pagerbiame savo Tėvą danguje. Ruošdamiesi dalyvauti šiame administravimo darbe, įvairūs Kristaus kūno nariai turi išmokti bendradarbiauti vieni su kitais, kompensuodami ir atsverdami vieni kitų netobulumus, trūkumus ir silpnybes. To išmokstame vienydamiesi su Jėzumi. Jėzus mus kviečia: "Imkite ant savęs mano jungą. Leiskite man jus mokyti, ... Juk mano jungas lengvai pakeliamas, ir našta, kurią jums duodu, yra lengva." (Mt 11, 29. 30). Šioje sąjungoje mokomės apie mūsų privilegiją bendrauti

Kristaus kūne ir apie tai, kaip bendradarbiauti su kitais kūno nariais.

Mes iš tiesų esame Kristaus bendrakeleiviai. Paulius tai sako Laiške filipiečiams 4, 3-4: "Prašau tavęs, savo tikrojo partnerio." Savo mintį jis baigia žodžiais: "Visada būkite kupini džiaugsmo Viešpatyje. Dar kartą kartoju - džiaukitės!" Mes turėtume jaustis taip pat, nes visus, kurie yra Kristaus šeimoje, sieja vienas meilės ir bendrystės ryšys. Tai padės mums išsiugdyti bendrus interesus su broliais, pasitikėti jais, simpatizuoti jiems ir siekti su jais darnos. Tokį patį mokymą žmonijos pasaulis gaus Dievo karalystės metu. Tuomet visi išmoks atiduoti Tėvui šlovę, pagarbą ir garbę Jo naujojo valdymo metu.

Rinkimų proceso finansavimas

Dabartiniame pasaulyje rinkimų proceso metu, norint finansuoti naujos administracijos kampaniją, reikia turto. Reikia reklamos, kad būtų atskleista kandidato kvalifikacija ir, dažniausiai, opozicijos trūkumai ir silpnybės. Įdomumo dėlei, kad ir kaip sunku tuo patikėti, apskaičiuota, kad neseniai pasibaigusį Jungtinių Amerikos Valstijų prezidento rinkimų kampanijoms iš viso buvo išleista 15,9 milijardo JAV dolerių. Kiek kitoks yra Dievo rinkimų procesas rengiantis naujai teisingai administracijai. Turtai gali būti kliūtis, kaip sakė Jėzus: "Turtingam žmogui labai sunku įeiti į Dangaus karalystę". Mato 19, 23.

Paulius, priešingai, apie save ir savo bendradarbius Evangelijos skleidimo darbe sako: "Esame vargšai, bet dvasinius turtus atiduodame kitiems." (2 Kor 6, 10). Šie ištikimi Dievo tarnai daugelį praturtino viltimi, tikėjimu, meile ir visais įvairiais Dievo malonių aspektais, kurių Jis gausiai teikia. "Taigi iš šios dovanojimo tarnystės išplauks du geri dalykai - Jeruzalės tikinčiųjų poreikiai bus patenkinti ir jie džiaugsmingai išreikš savo padėką Dievui". (2 Korintiečiams 9, 12). Toliau apaštalas sako, kad broliai Jeruzalėje šlovina Dievą dėl "jūsų dosnumo jiems ir visiems tikintiesiems". 13 eilutė.

Pasiaukojimo poreikis

Kita mūsų krikščioniško rengimo naujam, teisingam karalystės valdymui dalis yra pasiaukojimas arba gyvybės atidavimas tarnaujant tiesai ir teisingumui. Mes į tai žiūrime kaip į privilegiją, tačiau pasaulis į aukojimąsi žiūri kitaip. Kai kuriems pasiaukojimas kelia fanatiko jausmą, ir iš tiesų yra buvę daug fanatiškų kankinių.

Tikri Jėzaus sekėjai aukojasi Dievui diena iš dienos, valanda iš valandos, patyrimas iš patyrimo, nuolatos ir kiekviena suteikta proga. Turime atiduoti savo mažą dalį. Mūsų aukos gali būti nedidelės, bet jos turi būti visa deginančios ir degančios, kol nebeliks

nieko, ką būtų galima sunaudoti, ir mes pasieksime savo žemiškojo kelio pabaigą.

Krikščionio pasiaukojimą ir kančią mums aiškiai nusakė apaštalas Paulius, sakydamas: "Jei iškęsime sunkumus, kartu su juo ir viešpatausime". (2 Timotiejui 2, 12). Mums taip pat pažadėta: "Tie, kurie nugalės, sėdės su manimi mano soste". (Apreiškimo 3, 21). Kokia palaiminga privilegija šiems pašauktiesiems, kad jiems bus suteikta dalis dangiškoje karalystėje ir jie bus prikelti šlovei, garbei ir nemirtingumui, jei bus ištikimi iki mirties. (Romiečiams 2, 7; Apreiškimo 2, 10). "Dievas dosniai pasirūpins viskuo, ko jums reikia. Tada visada turėsite visko, ko jums reikia, ir dar daug liks, kad galėtumėte pasidalyti su kitais". 2 Korintiečiams 9, 8.

Apie tarnavimą ir tarnystę visame mūsų krikščioniškame kelyje, apie troškimą atiduoti viską, Paulius kalba Timotiejui: "Visą savo dėmesį skirk šiems dalykams. Pasinerk į savo užduotis, kad visi matytų tavo pažangą". (1 Timotiejui 4, 15). Pirmoji pamoka, kaip atiduoti, buvo mūsų širdys Dangiškajam Tėvui, tačiau tai buvo tik pradžia ėjimo, kuris veda į viso mūsų atidavimą. Turime išsiugdyti į Dievą panašų charakterį, ir šiuo atžvilgiu Paulius sakė Timotiejui: "Tikrasis pamaldumas su pasitenkinimu pats savaime yra didelis turtas". (1 Timotiejui 6, 6). Tai viena iš svarbių pakopų ant krikščionių kopėčių, kartu su tikėjimu, dorybėmis,

pažinimu, santūrumu (savitvarda), kantrybe, brolišku gerumu ir, svarbiausia, meile. 2 Petro 1, 4-8

Tokia meilė turi būti ugdoma padedant Šventajai Dvasiai ir negali būti veidmainiška. Ji turi būti tikra, nuoširdi, taip pat išreikšta tarnavimu ir žodžiu. Psalmininkas kalba už mus, sakydamas: "Tegul mano burnos žodžiai ir mano širdies apmąstymai patinka Tau, Viešpatie, mano uola ir mano atpirkėjas". (Ps 19, 14). Ši meilė yra skirta Dievui, Jo Sūnui Jėzui Kristui, mūsų broliams Kristuje, ją lydi gailestinga meilė pasauliui ir net mūsų priešams.

Apie šią meilę Paulius daugiau paaiškina rašydamas: "Tada Kristus apsigyvens jūsų širdyse, kai juo pasitikėsite. Jūsų šaknys įaugs į Dievo meilę ir stiprins jus. Ir tegul jūs, kaip ir visa Dievo tauta, turėsite galios suprasti, kokia plati, kokia ilga, kokia aukšta ir kokia gili yra Jo meilė. Tegul jūs patiriate Kristaus meilę, nors ji ir per didelė, kad ją iki galo suprastumėte. Tada būsite pilni visos gyvenimo pilnatvės ir galios, kuri ateina iš Dievo". Efeziečiams 3, 17-19

Žinomos džiugiosios naujienos

Kitas mūsų rengimo šiai ateities administracijai aspektas yra gerosios naujienos "Gerosios naujienos apie Karalystę" skleidimas. (Mato 24, 14). Paulius, iš dalies cituodamas Izaijo 52, 7, rašė: "Juk

kiekvienas, kuris šaukiasi Viešpaties vardo, bus išgelbėtas. Bet kaip jie gali šauktis Jo, kad juos išgelbėtų, jei Jo netiki? Ir kaip jie gali tikėti į Jį, jei niekada apie Jį nėra girdėję? Ir kaip jie gali apie Jį išgirsti, jei kas nors jiems nepasakys? Ir kaip kas nors nueis ir jiems pasakys, jei nebus pasiųstas? Štai kodėl Raštuose sakoma: "Kokios gražios kojos pasiuntinių, nešančių gerąją naujieną!" Romiečiams 10,13-15

Jėzaus galia

Kai karalystės valdymas taps tikrove, Dievas pasinaudos tais, kurie buvo taip apmokyti. Jis yra visos žmonijos išgijimo plano autorius ir garantuoja jo sėkmę stebuklinga galia. Jėzus yra to plano valdovas, ne žmonių išrinktas, bet Dievo parinktas. Priešai nužudė Jį, kai Jis buvo žemėje, beveik prieš dvidešimt amžių, tačiau dieviškoji galia prikėlė Jį iš numirusių. (Filipiečiams 2, 7-11). Po prisikėlimo Jėzus paskelbė savo mokiniams: "Man suteikta visa valdžia danguje ir žemėje". Mato 28, 18.

Naudodamasis Jam suteikta "visa valdžia", Jėzus nesunkiai įtvirtins dieviškąją žemės tautų kontrolę. Kartu su Juo šioje valdžioje dalyvaus Jo ištikimi sekėjai, kurie nuo Sekminių kentėjo ir mirė kartu su Juo. Jie taip pat bus prikelti iš numirusių per tai, ką Raštai vadina "pirmuoju prisikėlimu", kad galėtų

kartu su Jėzumi dalyvauti Jo dieviškajame valdyme.
Apreiškimo 20, 6

Tai bus nematomi dvasiniai valdovai naujoje socialinėje santvarkoje, kaip sako apaštalas Petras, "naujame danguje ir naujoje žemėje, kur gyvena teisumas". (2 Pt 3, 13). Jie turės žmogiškuosius atstovus, kurie bus prisikėlę praėjusių amžių senovės didvyriai, iš kurių teisusis Abelis buvo pirmasis, o Jonas Krikštytojas - paskutinis. Šie taip pat, kaip "visos žemės kunigaikščiai", bus prikelti iš numirusių prieš pat tai, kai naujoji karalystė bus pasirengusi veikti, kad iš tikrųjų išlaisvintų žmones iš nuodėmės ir mirties vergijos. (Ps 45, 16; Iz 32, 1; Žyd 11, 1-40). Tačiau svarbiausia aplinkybė yra ta, kad dieviškoji, stebuklus daranti galia garantuoja Dievo plano sėkmę sprendžiant dabartines žmonių ir tautų problemas.

Valdoma dieviškosios išminties

Šie senovės garbingieji Dievo karalystėje arba vyriausybėje bus tiesiogiai pavaldūs Kristui. Visi jie visa širdimi laikysis teisingų principų, pagal kuriuos Jis teis ir valdys žmones. Kokie nuostabūs tie principai!

Jėzui nereikės malšinti įvairių prieštaringų elementų ir skirtingų interesų tų, kurie dirbs kartu su Juo dieviškoje valdžioje. Nebus jokios "partinės politikos"

ar "lobizmo". Kaip pranašavo Izaijas: "Jis nespręs pagal savo akis ir negrasins pagal savo ausis". (Izaijo 11, 3). Būdamas naujasis Žemės karalius, Jėzus galės skaityti žmonių širdis, žinos ir supras jų slapčiausias mintis. Per "išrinktuosius" Jis elgsis su žmonėmis pagal tai, kas iš tikrųjų yra jų širdyse, o ne pagal tai, ką jie išpažįsta. Įsivaizduokite, kokius pokyčius tai įneš į valstybės valdymą!

"Jis teisingai teis vargšus ir teisingai teis žemės klusniuosius". (4 eilutė). Valdant šiam teisingam karaliui, bus patenkinti teisėti visos žmonijos troškimai.

Kiekvienas naudos gavėjas

Tada vargšai ir klusnieji turės už ką kalbėti. Dovydas rašė apie būsimąjį karalių: "Jis išgelbės vargšus, kai jie jo šauksis; jis padės engiamiesiems, kurie neturi, kas juos apgintų. Jam gaila silpnųjų ir vargšų, ir jis juos išgelbės. Jis išpirks juos iš priespaudos ir smurto, nes jų gyvybės jam brangios". Ps 72, 12-14

Šios psalmės 11 eilutėje skaitome: "Jam nusilenks visi karaliai ir visos tautos jam tarnaus". Tiek didieji ir galingieji, tiek klusnieji ir nuolankieji atpažins šio naujojo karaliaus dorybes ir savybes. Jis nemalonins turtingųjų ir neišnaudos vargšų. Jis taip pat neišaukštins vargšų ir nesunaikins turtingųjų. Su visais bus elgiamasi teisingai ir sąžiningai.

Vienas iš simbolių, apibūdinančių Kristaus valdymo poveikį, vaizduoja, kad slėniai išaukštinami, o kalvos pažeminamos. (Iz 40, 4; Lk 3, 5). Tai rodo teisingą visų žemės gėrybių paskirstymą ir pripažinimą, kad Dievas "sukūrė visas tautas visoje žemėje" (Apd 17, 26). Dievo požiūriu, nėra kunigaikščių ar valdovų, nebus valstiečių ar vargšų.

Be to, dar nuostabiau yra tai, kad Viešpaties valdžia suteiks žmonėms sveikatą ir gyvybę - amžinąjį gyvenimą. "Izraelio tauta nebesakys: 'Mes sergame ir esame bejėgiai'". (Iz 33, 24). Štai kodėl Dievas leido Jėzaus priešams Jį nužudyti ir kodėl Jėzus savanoriškai atidavė save mirčiai. Tai buvo dieviškojo susitarimo dalis, kad Jo valdžia priklausytų ne mirštančiai, bet atgimstančiai rasei. (Apaštalų darbų 3, 20 ir 21; 1 Korintiečiams 15, 22). Todėl buvo būtina, kad Jis pirmiausia mirtų, kad išpirktų žmoniją iš mirties. Paulius rašė, kad Jėzus atidavė save "kaip išpirką už visus", o paskui pridūrė: "Tai žinia, kurią Dievas davė pasauliui pačiu laiku". 1 Timotiejui 2, 5-6.

Jėzus atidavė save kaip išpirką savo pirmojo atėjimo metu, o Jo antrojo buvimo metu šlovinga tiesa apie tai bus paliudyta arba visiems atskleista. Visiems, kurie, sužinoję apie šią nuostatą, priims Dievo malonę per Kristų ir paklus tos "valdžios", kuri tada bus ant "Jo pečių", įstatymams, nereikės mirti. (Izaio

9, 6 ir 7). Jie bus atkurti iki būties tobulumo ir laimingai gyvens amžinai. Kaip mes su nekantrumu laukiame šio būsimo teisumo, palaiminimų ir gyvenimo valdymo!